

Article IX.

Marks of Origin.

1. Each contracting party shall accord to the products of the territories of other contracting parties treatment with regard to marking requirements no less favourable than the treatment accorded to like products of any third country.

2. The contracting parties recognize that, in adopting and enforcing laws and regulations relating to marks of origin, the difficulties and inconveniences which such measures may cause to the commerce and industry of exporting countries should be reduced to a minimum, due regard being had to the necessity of protecting consumers against fraudulent or misleading indications.

3. Whenever it is administratively practicable to do so, contracting parties should permit required marks of origin to be affixed at the time of importation.

4. The laws and regulations of contracting parties relating to the marking of imported products shall be such as to permit compliance without seriously damaging the products, or materially reducing their value, or unreasonably increasing their cost.

5. As a general rule, no special duty or penalty should be imposed by any contracting party for failure to comply with marking requirements prior to importation unless corrective marking is unreasonably delayed or deceptive marks have been affixed or the required marking has been intentionally omitted.

6. The contracting parties shall co-operate with each other with a view to preventing the use of trade names in such manner as to misrepresent the true origin of a product, to the detriment of such distinctive regional or geographical names of products of the territory of a contracting party as are protected by its legislation. Each contracting party shall accord full and sympathetic consideration to such requests or representations as may be made by any other contracting party regarding the application of the undertaking set forth in the preceding sentence to names of products which have been communicated to it by the other contracting party.

Artikel IX.

Oprindelsesmærkning.

1. Hver kontraherende Part skal yde enhver anden kontraherende Parts varer en behandling med hensyn til krav om mærkning, som ikke er mindre gunstig end den behandling, som den samme slags varer fra ethvert tredieland nyder.

2. De kontraherende Parter erkender, at ved vedtagelsen og håndhævelsen af love og administrative bestemmelser vedrørende oprindelsesmærkning bør de vanskeligheder og ulemper, som sådanne foranstaltninger kan medføre for eksportlandenes handel og industri, nedbringes til et mindstemål under behørig hensyntagen til nødvendigheden af at beskytte forbrugerne mod svigagtige eller misvisende betegnelser.

3. Narsomhelst det er administrativt gennemførligt, bør de kontraherende Parter tillade, at de foreskrevne oprindelsesmærker påsættes på indførelstidspunktet.

4. De kontraherende Parters love og regulativer vedrørende mærkning af indførte varer skal være således, at de kan overholdes, uden at varerne lider alvorlig skade, deres værdi væsentligt nedsættes, eller deres pris forøges urimeligt.

5. Som almindelig regel gælder, at ingen særlig toldafgift eller bøde må pålægges af nogen kontraherende Part, fordi påbud om mærkning inden indførslen ikke er overholdt, medmindre berigtigende mærkning urimeligt forsinkes, eller vildledende mærker er blevet påsat, eller den krævede mærkning forsætligt er blevet undladt.

6. De kontraherende Parter skal samarbejde med hinanden med henblik på at forhindre, at varebetegnelser anvendes på en sådan måde, at de virker vildledende med hensyn til en vares virkelige oprindelse til skade for en kontraherende Parts varer med specielle regionale eller geografiske navne, som er lovbeskyttede af vedkommende land. Enhver kontraherende Part skal optage til grundig og velvillig overvejelse de anmodninger eller forestillinger, som rettes til den fra en anden kontraherende Part om gennemførelsen af den i forudgående punktum indeholdte forpligtelse med hensyn til varenavne, som er blevet den meddelt af den anden kontraherende Part.